

Nemůžu jíst a spát a žít, nemůžu tomu utýct,
chce to mě, má to hlad, chce to víc, mnohem víc.
Jsem na to sám a mám ti chuť teď něco říct,
možná už mám jen pár dnů chci to hnát co to jde.
A chce to víc, a křik, a krev, dává znamení,
tak zatni zuby, no tak, ukaž, co v tobě je.
A chce to víc, a křik, a krev, tu zvlášť ocení,
tak nastav krk, provedem, drobněj rituál.

Možná už mám jenom pár dnů,
musím to hnát v jeho jménu.

Jdu cestou bez konce, jsem bohem pozvracen.
Ukaž mi, co v tobě je, ukaž se, vyvrhnu tě.
Naposled tě políbím, pak s láskou vykrvím.
Vykrvím jako jehně, hlodá to, je to ve mně.
Potkan v hlavě!

A chce to víc, a křik, a krev, dává znamení,
vyhlodává mě to zevnitř, má to puzení.
Cítím se bejt jistej víc v jeho jménu,
slyším ho škrábat vztekle na mou lebeční stěnu.
A naposled, možná, nocí se projdeme městem,
potom si dám s chutí srdce tvý s chřestem.
A naposled tě já na tvář políbím,
potom tě sám jako jehně s láskou vykrvím.

Možná už mám jenom pár dnů,
musím to hnát v jeho jménu.

Jdu cestou bez konce, jsem bohem pozvracen.
Ukaž mi, co v tobě je, ukaž se, vyvrhnu tě.
Naposled tě políbím, pak s láskou vykrvím.
Vykrvím jako jehně, hlodá to, je to ve mně.
Potkan v hlavě!

Nemůžu jíst a spát a žít, nemůžu tomu utýct,
chce to mě, má to hlad, chce to víc, mnohem víc.
Jsem na to sám a mám ti chuť teď něco říct,
tak nastav krk, provedem, drobněj rituál.